

ПРОТОКОЛ

№ 26

гр. гр.Силистра , 27.05.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесет и седми май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Людмил П. Хърватев

Членове: Анелия Д. Великова
Ана Аврамова

при участието на секретаря Данаила Т. Георгиева
и прокурора Теодор Димитров Желев (ОП-Силистра)
Сложи за разглеждане докладваното от Людмил П. Хърватев Въззивно
административно наказателно дело № 20213400600074 по описа за 2021
година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

Жалбоподател: **Б. Р. Н.** – нередовно призован, не се явява. За него се
явява назначеният от досъдебното производство служебен защитник **адв.ИВ.
Г. К. – АК – СИЛИСТРА.**

Страна: **ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – СИЛИСТРА** – редовно
призована, явява се **ОКРЪЖНИЯТ ПРОКУРОР Т.Ж..**

ПРЕДИ ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ докладва: Призовката за жалбоподателя Б. Р. Н. е върната в
цялост. По данни на Кметския наместник на с.Добруджанка, общ.Кайнарджа
– Несрин Амиш лицето не е намерено, тъй като е заминало в чужбина и на
адреса няма друг живущ.

СТАНОВИЩА ПО ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО:

АДВ.К.: Няма процесуални пречки. Моля да бъде даден ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Няма пречки, моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото. Явяването на подсъдимия не е задължително в настоящото производство, предвид характера на същото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА СЪЩОТО:

Производството е образувано по въззивна жалба, подадена от адв.К. – служебен защитник на подсъдимия Б.Н., срещу Решение №48 от 12.03.2021г., постановено по НОХДело №78/2021г. по описа на Районен съд – Силистра. Жалбоподателят не е доволен от постановения съдебен акт. Същият счита, че няма извършено престъпление по чл.345, ал.2 от НК, поради което моли въззивната инстанция да отмени решението на Районен съд – Силистра и да постанови ново, с което оправдае подсъдимия Б. Р. Н..

АДВ.К.: Поддържа жалбата. Нямаме доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Счита, че жалбата е процесуално допустима, но по съществото си неоснователна. Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и дава ход

ПО СЪЩЕСТВО:

АДВ.К.: Уважаеми окръжни съдии, преди да се опитам да развия защитната си теза, моля позволете ми да изложа някои предварително, и по мое скромно мнение, необходими предварителни въпроси.

За да може да се определи конкретното деяние като престъпление по чл.345, ал.2 от НК, ще разгледам накратко въпроса за прекратяване

регистрацията на МПС. Прекратяването бива два вида: по заявление на собственика и служебно. В случая ни интересува служебното прекратяване на регистрацията. За да започне въобще процедурата е необходимо определено условие, в случая това е нарушението по чл.171, ал.1, т.2а от ЗДвП – управление на МПС от неправопособен водач. Тук обаче, ще Ви помоля да спрете вниманието си върху този момент.

При констатиране на нарушението по чл.171 от ЗДвП, административният орган има задължението по чл.172, ал.4 от същия закон, да отнеме регистрационните табели и свидетелството за регистрация на автомобила. Това е направено. В същата разпоредба – чл.172, ал.1 от ЗДвП се посочва още, че „Принудителните административни мерки по чл.171, т.1, т.2, т.2а, т.4 и т.5. буква „а“, т.6 и т.7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон... „Това означава, че обективният момент, а именно прекратяването на регистрацията (според тълкуването на Закона) настъпва с издаването на самата заповед. След издаването □ тя трябва да се доведе до знанието на собственика. Това е направено на същия ден, когато е извършено деянието, повод за настоящото дело, но собственикът е трето лице и заповедта е връчена след нарушението.

Ако позволите ще акцентирам на още няколко въпроса, относно процедурата по прекратяване на регистрацията. Заповедта подлежи на предварително изпълнение – *ex lege*.

Съгласно законовото определение на ЗДвП „Прекратяване на регистрация“ е отмяна на разрешението превозното средство да се използва в пътното движение – цитирам дословно.

В Наредба № 1 – 45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства, в чл.18б, т.9 се посочва, че „Прекратяване на регистрацията... настъпва – бел. моя – по чл.143, ал.11 от ЗДвП при отнемане на част втора на свидетелството за регистрация и табелите с регистрационен номер, в случаите по глава шеста от ЗДвП. Очевидно е налице колизия между тази разпоредба и разпоредбата на чл.172, ал.1 от ЗДвП, а също така има колизия и с принципите на административнонаказателното производство, тъй като, съгласно чл.18б, т.9 от Наредбата, административният орган, констатиращ нарушението става и административнонаказващ едновременно, което е недопустимо.

Разбира се, превес следва да има разпоредбата на чл.172, ал.1 от ЗДвП. Освен това, под прекратяване следва да се разбира едно трайно положение, каквото липсва с невязлата в сила все още ЗПАМ. В подкрепа на последното говори и самата Наредба, където се посочва, че табелите с регистрационни номера се унищожават след влизане в сила на заповедта, а свидетелството за регистрация на автомобила подлежи на съхранение в архив. В тази връзка,

дори и законът да говори за „прекръпяване“, в случая до момента на влизане в сила на ЗПАМ, следва да се разбира временна забрана – това е и логичното тълкуване.

Следователно, моята позиция е, че прекръпяване на регистрация на МПС не може да настъпи докато ЗПАМ не влезе в сила. Моля само да добавя, че дори и когато се унищожат регистрационните табели и свидетелството за регистрация на автомобила бъде отнето за постоянно, има възможност да бъде възстановена регистрацията при определени условия. Това означава, че в информационната система на „Пътна полиция“ все още съществуват идентификационни данни за МПС – то и неговият собственик.

Сега бих желал да Ви помоля за още малко внимание, относно престъплението по чл.345, ал.2 от НК. По мое мнение, разпоредбата е спорна и има разнопосочна практика по нея. Също така и в мотивите на законопроекта липсва обосновка. Текстът е кратък и като цяло е ясен, с изключение само на една дума „нерегистрирано“. В предишните си съждения се опитах да развия тезата си, относно смисъла на понятията регистрация и прекръпяване на регистрация. В наказателния закон се посочва качество, което следва да липсва – „нерегистрирано“. За нуждите на ЗДвП е определено какво означава едно МПС да бъде регистрирано – а именно да има разрешение да ползва обществените пътища. Ще развия две защитни тези според това, дали приемам или не законовото определение на ЗДвП за регистрация на МПС спрямо престъплението по чл.345, ал.2 от НК.

I теза: Ако приема определението на ЗДвП.

Съгласно ЗДвП, според неправилното боравене с понятието „прекръпяване“, тук също са възможни два момента – единият с издаване на заповедта, другият – с влизане в сила на заповедта.

Варианта с издаването на заповедта – тук обективният елемент ще е налице, тъй като има издадена такава към деня на нарушението, но обаче липсва субективният – знание у дееца за тази заповед, още повече, че дори и да му се вмени задължение да знае за нея, той няма такава възможност, тъй като информационните регистри не са публични, а и ЗПАМ е връчена на собственика (трето лице) и то след деянието. Другият вариант – прекръпяването настъпва с влизане в сила на заповедта – тук не са налице и обективният и субективният елементи към датата на нарушението.

II теза: Ако тълкуваме разпоредбата на чл.345, ал.2, във връзка с ал.1 и съобразно принципите на наказателното право и основните начала.

Съгласно ЗНА при неясни разпоредби, те се тълкуват според други подобни разпоредби, според целта на закона и основните начала на правото.

Ако разгледаме ал.1 на чл.345 ще открием, че общото между двете

престъпления е поставянето или опитът към това поставяне в заблуждение на контролните органи. Разбира се и тук се изисква умисъл. Деянията се извършват чрез законово регистрирани МПС – та или чрез МПС – та, при които липсва регистрация, но привидно е налице такава.

Наказателната репресия, за разлика от административнонаказателната е с по – голяма интензивност, свързана е с по – тежки наказания и с по – тежки последици, относително с факта на осъждането – най – малкото при свидетелството за съдимост, например. Целта на наказателния закон е да защитава от престъпни посегателства както личността и техните имоти, така и правовия ред на страната. Съгласно КРБ личността (физическо лице) е основен субект в правовата държава и неговите основни права са от голямо значение, а те обикновено се засягат при наказателно преследване. Следователно, наказателната репресия би трябвало да се намеси там, където има сигурност и яснота, за да може тя да изпълни своето предназначение – а именно своята генерална и индивидуална превенция. В случая неяснотата в понятието „нерегистрирано“ и неправилното боравене с думата „прекрятяване“ в ЗДвП създават големи възможности за произвол при избора за едно и също деяние да се наложи или административно наказание или наказание, съгласно НК. В тази връзка има отправено запитване до СЕС и в настоящата национална концепция за наказателната политика на РБългария е заложено разпоредбата на чл.345, ал.2 от НК да бъде отменена.

Освен това, наказателният закон „говори“ за „нерегистрирано“ – така да липсват идентификационни данни в системата въобще за автомобила. Напротив, има първоначални регистрация и идентификационни данни и това мисля е безспорно. Така че в случая не може да се говори за липса на регистрация.

В заключение бих искал да Ви благодаря, че ме изслушахте и да отбележа само, че дори и при неправилно тълкуване на чл.345, ал.2 от НК, а именно, че в конкретния случай е налице прекратяване на регистрацията на автомобила, то липсва субективният елемент – умисълът (знанието за това прекратяване), защото както стана ясно по – рано, самата мярка се прилага със заповедта за принудителна административна мярка, а не с констатиране на нарушението и отнемане на свидетелството и регистрационните табели на автомобила.

На основание чл.336, във връзка с чл.334, ал.1, т.2 от НК, моля да отмените първоинстанционната присъда и да постановите нова, с която да оправдаете подсъдимия Б. Р. Н..

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми окръжни съдии, както вече заявихме в първоначалното си становище считаме депозираната въззивна жалба срещу постановения първоинстанционен съдебен акт, с който подсъдимият Б. Р. Н. е

бил освободен от наказателна отговорност и му е било наложено административно наказание по реда на чл.78а от НК в съответен размер, за неоснователна.

Както в първоинстанционното съдебно производство, така и в досъдебното такова, а първо място считам, че не са били допуснати нарушения на процесуалните правила, които биха опорочили постановения първоинстанционен акт.

На следващо място, очевидно е, че първоинстанционният съд в своето решение е кредитирал аргументите, които са били ангажирани с предложението за освобождаване от наказателна отговорност на подсъдимия Н. и съответно е уважил направеното предложение за налагане на административно наказание, за извършено от него престъпление по смисъла на чл.345, ал.2 от НК.

Мотиви, които ние споделяме изцяло. Считаме, че първоинстанционният акт е добре мотивиран и не страда от пороци, които биха довели до неговата отмяна, от гледна точка на материалния закон. Ето защо, аз ще Ви предложа да го уважите изцяло. Запознати сме и със защитната теза на санкционираното лице, която е в противовес с твърдяното от обвинението пред първата инстанция. Не ги споделяме в тяхната цялост както и изразените в днешното съдебно заседание. Категорично считаме, че в случая се касае за извършено престъпление, а не за административно нарушение.

В този смисъл, ще Ви моля за Вашето решение.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и обяви, че ще се произнесе с Решение в срок.

Заседанието приключи в 09:10 часа.

Протоколът е написан в съдебно заседание и изготвен на 27.05.2021г.

Председател: _____

Секретар: _____